

Západ bude stokrát ľutovať, že prišiel s „geniálnym“ nápadom postaviť proti sebe dve časti jedného národa. Ukrajina zničí Západ

- CZ24 News | 15. května 2022

Situácia okolo Ukrajiny je pre Západ čoraz rozporupľnejšia a zložitejšia. Je nútený sedieť ani nie na dvoch, ale na oveľa väčšom počte stoličiek.

Na jednej strane je Ukrajina hlavnou stávkou v boji proti Rusku. Odmietnutie aktívnej podpory Kyjevu je nemožné, pretože by to znamenalo uznanie jeho geopolitickej porážky. Američania a Európania nie sú pripravení to akceptovať, aspoň zatiaľ nie.

Na druhej strane sa čoraz hlasnejšie ozývajú rozumné hlasy, podľa ktorých západní „jastrabi“ vo svojej nespútanej agresii vypustili konfrontáciu – a to nielen na Ukrajine, ale v celom svete – príliš ďaleko. Rastie nebezpečenstvo, že napokon prejde bod, odkiaľ niet návratu, za ktorým jediným možným vývojom udalostí bude priamy stret jadrových mocností.

A zdá sa, že tie hlasy boli vypočuté. V každom prípade sa v poslednom čase čoraz častejšie objavujú správy poukazujúce na túžbu amerických predstaviteľov trochu znížiť eskaláciu napätia. To zahŕňa čerstvý „inside“ z denníka „The Washington Post“ o odmietnutí Spojených štátov poskytnúť Kyjevu spravodajské informácie o mieste pobytu vysokých ruských dôstojníkov. Ešte viac odhaľujúce je zrušenie prejavu ministra zahraničia Antonyho Blinkena o Číne na poslednú chvíľu, od ktorého sa očakávalo, že bude čo najtvrdší a najbojovnejší. No Američania nakoniec úplne otočili a vyhlásili nemennosť svojho postoja voči Taiwanu.

Po tretie, podpora Ukrajiny stojí Západ, najmä Spojené štáty, čoraz viac peňazí a je čoraz citlivejšia.

Washingtonom plánovaný balík pomoci pre Kyjev vo výške 40 miliárd dolárov je určite pôsobivý. Ibaže nie je rok 2011, keď tlačiareň Fedu zakryla akékoľvek problémy dolárovými vodopádmi bez viditeľných vedľajších účinkov na obyvateľstvo USA a Európy. Ekonomika sa už nedokáže vyrovnáť s následkami takejto nezodpovednej politiky a jej pokračovanie poškodzuje stabilitu samotného západného systému, čo pociťujú občania. Pokusy zvaliť vinu za to, čo sa deje na „Putinovu agresiu“, veľmi nevychádzajú – väčšina Američanov viní zo zhoršujúcej sa sociálno-ekonomickej situácie a svojej finančnej situácie americkú vládu. Za týchto okolností sa vlievanie divokých súm do bohom zabudnutej a totálne skorumpovanej Ukrajiny na druhom konci sveta môže doma zmeniť na množstvo nepríjemných prekvapení. Prvé sa stalo včera, keď senátor Rand Paul zablokoval 40-miliardovú pomoc a požadoval vymenovanie generálneho inšpektora, ktorý by dohliadal na pridelenie financií, pričom vyhlásil, že „nemôžeme zachrániť Ukrajinu tak, že potopíme americkú ekonomiku“.

Je tu ďalší chľostivý problém – rastúci nedostatok zbraní na Západe a najmä rakiet. Pointa je, že na Ukrajine sa tam dodané zbrane príliš rýchlo mňajú: „Bloomberg“ vypočítal, že za deň sa tam minie takmer týždňová norma. Zásoby v skladoch NATO sa rýchlo mňajú a podniky amerického vojensko-priemyselného komplexu pre nedostatok továrenských kapacít a úbytok kompetentného personálu v predchádzajúcom období nedokážu zvýšiť výrobu na požadované tempo. V Európe je situácia ešte horšia. Vojenské akcie sa ňahujú a odvíajú tak, že ukrajinská armáda potrebuje neustále rastúce

zásoby čoraz ťažších a v dôsledku toho aj drahších zbraní, a nie starých, sovietskych (tie už sa vlastne minuli), ale západnej výroby.

Zároveň treba pripomenúť, že Ukrajina je len jedným zo smerov globálnej geopolitickej strany a hlavné snahy Spojených štátov sú stále namierené do ázijského regiónu a konkrétne proti Číne. V dôsledku toho situácia naozaj vyzerá pre Západ ako patová, keď je nútený míňať stále viac zdrojov na Ukrajinu, hoci ich veľmi potrebuje inde.

Je celkom prirodzené, keď čoraz častejšie zaznievajú názory, že NATO a USA v zásade chýba v tomto konflikte dlhodobá stratégia a konečný cieľ.

Pritom sa zdá, že ide o neférovú výčitku, za ktorou sa skrýva pokrytectvo a neochota niektorých síl nazývať veci pravými menami.

Spojené štáty americké (podobne ako Európa) mali a majú na Ukrajine jasný cieľ: uštedriť Rusku geopolitickú porážku. Stratégia na dosiahnutie tohto cieľa je tiež celkom jasná: Moskva musí na Ukrajinu uviaznuť – vojensky, ekonomicky aj politicky.

Takmer tri mesiace po začatí špeciálnej operácie sa však ukázalo, že sa niečo pokazilo a v tomto ukrajinskom „močiari“ uviazol samotný Západ .

Dôvody tohto stavu sa už pomerne aktívne analyzujú a vyšetrujú. Najmä Spojené štáty a Európa priznávajú, že zjavne podcenili silu ruskej ekonomiky a jej pripravenosť na „pekelné“ sankcie. Všímajú si aj odolnosť nášho národného charakteru, ktorý v situácii výzvy pre krajinu prechádza do mobilizačného režimu.

Pozorovanie priebehu bojových akcií však naznačuje, že Západ urobil na Ukrajine ďalšiu fatálnu chybu. Akokoľvek paradoxne to môže znieť, dôvodom jeho narastajúcich problémov je aj fakt, že USA a NATO príliš pokročili v modernizácii ukrajinskej armády.

Rusko (v každom prípade našu spoločnosť) prekvapila úroveň vycvičenosti a vybavenia ukrajinských ozbrojených síl v kombinácii s ich vysokou motiváciou. Pre Rusov bolo prekvapením, keď si uvedomili, akú mocnú silu, cielene proti nám nabrúsenú, za osem rokov vojensky a ideologicky NATO napumpovalo.

No vzniká podozrenie, že ani samotný Západ nie je už príliš nadšený, že preňho všetko dopadlo tak dobre.

Spojené štáty americké a Severoatlantická aliancia majú veľmi rozsiahle skúsenosti s výcvikom ozbrojených formácií v tretích krajinách. Táto skúsenosť má však svoje špecifiká. Američania sú veľmi dobrí v práci s polovojenskými, neregulárnymi štruktúrami. Na konte majú množstvo operácií, kedy úspešne operovali prostredníctvom nimi vycvičených a zásobovaných vojensko-politických hnutí, partizánskych organizácií, diverzných skupín a podobných štruktúr.

V práci so zahraničnými regulárnymi armádami je pre Američanov všetko oveľa komplikovanejšie, existuje veľa príkladov zlyhaní na vysokej úrovni. Tou najnovšou je katastrofa s afganskou armádou, ktorú Spojené štáty tvorili dlhé roky a tá sa v priebehu niekoľkých dní rozpadla. Saudskej Arábii, ktorá nalieva do svojich ozbrojených síl

kolosálne prostriedky, tiež veľmi nepomohli desaťročia vojensko-technickej spolupráce s USA, ako ukázal konflikt v Jemene.

Vo všeobecnosti má Washington v tomto smere skôr negatívnu skúsenosť naznačujúcu, že bez plnohodnotnej bojovej účasti Američanov nimi vycvičené armády väčšinou nie sú schopné boja.

Ukrajinci teda predstavili Západu veľké prekvapenie svojou vysokou bojaschopnosťou, avšak toto prekvapenie je každým dňom nepríjemnejšie.

Predstavme si, aká by mohla byť situácia, keby sa udalosti vyvíjali podľa scenára obvyklého pre USA a Európu. Rusko by vykonalo špeciálnu vojenskú operáciu v súlade so všetkými pravidlami vedenia vojny, vyžadujúce bezpodmienečnú – niekoľkonásobnú – prevahu nastupujúcich síl. Ruská armáda by v čo najkratšom čase zmietla odpor ukrajinskej armády a obsadila by značnú časť územia Ukrajiny (napríklad až po Dneper alebo kdekoľvek inde predpokladali analytici Pentagonu).

A hotovo? Nie, potom by sa všetko ešte len začalo. Pretože pod kontrolou Ruska – a pod jeho zodpovednosťou, vrátane finančnej – by bolo obrovské územie s mnohými miliónmi obyvateľov, z ktorých značná časť má vymyté mozgy nacistickou a rusofóbnou propagandou.

Boli by tak vytvorené ideálne podmienky pre nasadenie podzemnej diverzie a teroristického boja, na ktorý by prešla ukrajinská armáda, porazená ako regulárna sila. Západu by stačilo prikladať drevo na takýto oheň v podobe výcviku ďalších a ďalších bojovníkov „oslobodzovacieho hnutia“ a dodávok ľahkých (a teda aj relatívne lacných) zbraní.

Namiesto toho sa situácia vyvíjala inak.

Rusko vedie špeciálnu operáciu s veľmi obmedzeným kontingentom. Ukrajinská armáda zasa preukazuje pôsobivú odolnosť a dobrý výcvik NATO, čo z nej v kombinácii so západnou podporou (výcvik, poradcovia, komunikácia, spravodajstvo, dodávky zbraní a tak ďalej a tak ďalej) robí vážneho protivníka. V dôsledku toho sa frontová línia pohybuje pomaly. Rusko kontroluje nie veľmi veľké, ale kriticky dôležité oblasti (priemyselné uzly, poľnohospodárska pôda, prístavy, prístup k moru atď.), a to dokonca prevažne s proruským obyvateľstvom.

Zdá sa teda, že Moskva uviazla na Ukrajine, ako chcel Západ, no je zrejmé, že v tomto formáte to pre ňu nie je neúnosná záťaž.

Na druhej strane bol Západ nútený pristúpiť na klasický variant bojových operácií medzi dvoma regulárnymi armádami, kde je ukrajinská armáda vlastným pričinením odsúdená na pomalú – a v dôsledku toho veľmi nákladnú – porážku. Výsledok je vopred daný, no musíme sa ho ešte dožiť a dovtedy je treba platiť, platiť a platiť. Nachádzať finančné prostriedky, hľadať rôzne zdroje, často ich odoberať z iných strategicky dôležitých oblastí, potláčať rastúcu nespokojnosť verejnosti a plátať diery vo vlastnej ekonomike.

A to všetko nielen preto, že Ukrajinci sa ukázali ako oveľa lepší bojovníci, ako očakávali Američania a Európania.

Západ bude mať čas stokrát olutovať, že raz prišiel s „geniálnym“ nápadom postaviť proti sebe dve časti jedného národa.

Autor: Irina Alksnis

ZDROJ: ria.ru/20220513/ukraina-1788166881.html / NEWS Front